

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 407/2022
26.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., ..., чији су пуномоћници Звонко Лукић, Милан Косановић и Милена Јанковић, адвокати из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11783/19 од 22.04.2021. године, на седници одржаној 26.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11783/19 од 22.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 11783/19 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 19290/18 од 07.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име мање исплаћеног месечног износа припадајуће пензије услед умањења због доставе на кућну адресу исплати износе који су ближе одређени овим ставом изреке, за сваки месец појединачно, са законском затезном каматом, почев од дана доспелости наведеног износа до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 11783/19 од 22.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних ревизијских разлога, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене

материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом, одлучено је о исплати мање исплаћене пензије, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиље, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споривима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке судова, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споривима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 19.11.2018. године. Вредност предмета спора је 5.532,45 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић